

Posudek bakalářské práce

Název: Osobnostní faktory jako prediktory závislosti na Facebooku

Student: Matěj Gažda

Oponentka: Radka High

Předložená bakalářská práce má formu teoretické studie, která se zabývá souvislostí faktorů Velké pětky a závislosti na facebooku.

Student si stanovil základní výzkumnou otázku: „Které osobnostní faktory jsou možnými prediktory k závislosti na Facebooku?“ a dvě doplňující podotázky: 1. „Které testy měření osobnosti jsou vhodnější pro zjišťování vztahu mezi osobnostními faktory a závislostí na internetu?“ 2. „Vykazují metody pro měření úrovně závislosti na Facebooku dostatečné psychometrické vlastnosti?“

Na začátku bakalářské práce bych očekávala nějaký zevrubnější popis toho, proč vůbec tyto dvě záležitosti zkoumat.

Strategie výběru studií je poměrně kvalitně popsána. Díky aplikaci daných kritérií autor vybral 7 výzkumných studií, které slouží jako zdroj dat.

Tabulka č. 2 je hutná, nicméně se v tomto popisu ztrácí důležité informace - nevíme, jak jsou definované jednotlivé pojmy, jak a co jednotlivé diagnostické nástroje měří. Tento nešvar se objevuje i v další kapitole - průřezová zjištění, kde jsou prezentovány zjištění, ale bez ohledu na to, v jakých studiích bylo poznatků dosaženo. Jinak řečeno - v analyzovaných sedmi studiích byly použity 3 různé dotazníky. Jak víme, zda všechny dotazníky chápou osobnost a její měření stejně? Na str. 12 se dočítáme: “Jelikož všechny tři studie uváděly termín emoční stability v kapitole o měření pěti faktorů osobnosti jako jeden z faktorů, nejedná se o odlišný faktor, nýbrž o odlišnou interpretaci stejného faktoru.” Toto je velmi zrychlený popis - to, že dotazníky mají 5 faktorů a některé faktory se jmenují stejně ještě neznamená, že měří stejnou záležitost. Výzkumně čistější by pro mě byl popis jednotlivých diagnostických nástrojů (dotazníků) a vysvětlení, co měří a jakým způsobem. To je částečně ukázáno pouze u Costy a McCraeho. Tento nedostatek se autor snažil dohnat popisem v kapitole 5 - Metody měření. Zde mi však schází popis jednotlivých položek různých dotazníků a příklady otázek v dotazníku. Čtenář tedy musí věřit, že všechny dotazníky zkoumají ten a samý jev, ale ověřit si to nemůže.

Pro lepší pochopení výsledků studií by bylo vhodné uvádět míru korelace. “Ze sedmi studií je v šesti z nich nalezena kladná korelace mezi neuroticismem a úrovní závislosti na Facebooku.” (str. 12). Čtenářovi není jasné, jak vysoká ona korelace byla.

Kapitola 6 (Způsoby analýzy) je jistě důležitým tématem, ale v práci regreduje na obecný popis, který nepodává hlubší vhled do analyzovaných studií.

V diskuzi se objevuje shrnutí výsledků. Čteme, že “všech sedm studií se shodlo na kladné korelaci mezi extraverzí a úrovní závislosti na Facebooku, úroveň extraverze je pravděpodobně prediktor”. Jak student chápe predikci?

Dále se objevují nové pojmy (netolismus), které nejsou vysvětleny, respektuje není jasné, proč se najednou netolismus objevuje v diskuzi. V diskuzi není zahrnuto srovnání s podobnými studiemi.

Otázky k obhajobě:

Jak přesně definují jednotlivé dotazníky faktory osobnosti? Jaké mají tyto dotazníky “vlastnosti”?

I přes popsané nedostatky tuto bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotíme ji kvalifikačním stupněm “dobře”.

V Istanbulu, 18.8.2019

Radka High